

วารสาร

สื่อเพื่อการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สำหรับเยาวชน

อพบวช.

NSM JOURNAL

ฉบับที่ 63 ปีที่ 6 ประจำเดือนกันยายน 2550

ISSN 1905-1514

หรรษานานาสัตว์
ตอน...คณุต...
ลูกหมีขาวเหยื่อโลกร้อน

ดูนกกันเถอะ:
ตอน...นกเค้าหน้าปากขาว...

งามพรรณพฤกษา
ตอน...ชมพู่น้ำ...

หอยจักรพรรดิ

“หอย” อัญมณีแห่งท้องทะเล

45.-

ตอน ชมพู่^{น้ำ} ชมพู่ที่ขึ้นในป่า

“ชมพู่” เป็นผลไม้ที่คนไทยเรารู้จักเป็นอย่างดี มีหลากหลายสายพันธุ์ เช่น ทับทิมจันทน์ เพชรสามพราน หรือเพชรน้ำผึ้ง ล้วนแล้วแต่เป็นที่นิยม รสชาติอร่อยถูกปากคนไทยแถบภาคก็ไม่แพ้ สามารถหาซื้อได้ทั้งตามตลาดสดจนกระทั่งในห้างสรรพสินค้าใกล้บ้าน และงามพรรณพฤกษานี้ จะแนะนำให้ทุกท่านรู้จักพันธุ์พืชอีกหนึ่งชนิด ที่เป็นพวกพ้องร่วมวงศ์วานเดียวกับชมพู่ที่เราคุ้นเคยนี้แหละ แต่เราไม่ค่อยมีโอกาสได้เห็น เพราะเป็นไม้ที่ขึ้นตามป่าเขา ซึ่งมันมีชื่อว่า “ชมพู่^{น้ำ}” นั่นเอง

ชมพู่^{น้ำ} มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Syzygium siamense* (Craib) P. Chantaranothai อยู่ในวงศ์ **Myrtaceae** ใบเป็นใบเดี่ยว เรียง สลับเยื้องจนเกือบตรงข้าม ผิวใบเกลี้ยงเป็นเงามัน เนื้อใบมีกลิ่นของน้ำมันหอมระเหย ดอกเป็นดอกช่อ มี 2 - 3 ดอกย่อย กลีบเลี้ยง 4 กลีบ โคนเชื่อมติดกับฐานรองดอก กลีบดอก 4 กลีบ เกสรเพศผู้จำนวนมาก ก้านเกสรยาว 2 - 3 เซนติเมตร สีชมพูเข้มเด่นสะดุดตา ผลค่อนข้างกลมสีเขียวมีเนื้อน้อยและรสชาติฝาด ๆ ไม่น่ารับประทาน ออกดอกออกผลช่วงกุมภาพันธ์ถึงเมษายน

ชมพู่^{น้ำ} เป็นพืชที่สามารถขึ้นกระจายได้ทั่วทุกภาคของประเทศ เป็นพรรณไม้ป่าที่พบขึ้นตามริมน้ำในป่าดงดิบ แม้ผลจะไม่อร่อย แต่ดอกของมันมีความงามอยู่ไม่น้อย โดยเฉพาะเกสรเพศผู้ ที่มีจำนวนมากอัดแน่นทั้งดอก ดูเป็นพู่สวยงามชวนให้ผู้พบเห็นหลงไหลเคลิบเคลิ้มได้ แต่ก็น่าเสียดายอยู่ประการหนึ่งคือ ดอกของชมพู่^{น้ำ} มักบานแค่ช่วงสั้น ๆ วันหรือสองวันเกสรเพศผู้ก็ร่วงหมดแล้ว แค่วิวริบตาความงามก็อันตรธานหายไป ซึ่งก็เป็นสัญจรกรรมประการหนึ่งที่ว่า ความงามนั้นเป็นสิ่งที่ไม่เที่ยงแท้ วันเวลาผ่านไปก็ร่วงโรยไปตามกาลเวลา อย่างไรก็ดีตามแมดดอกชมพู่จะบานอวดความงามแค่ช่วงสั้น ๆ แต่ก็คุ้มค่าสำหรับผู้พบเห็น

